

ARREST VAN HET GERECHT (Tweede kamer)
21 oktober 2003

Zaak T-302/01

Gerhard Birkhoff
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Artikel 2, lid 5, van bijlage VII bij Statuut –
Stopzetting van betaling van toelage voor ten laste komend meerderjarig kind dat
gebrekkelig is of aan ernstige ziekte lijdt – Gewettigd vertrouwen”

Volledige Italiaanse tekst

II - 1185

Betreft: Beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 26 september 2001 houdende afwijzing van de klacht die verzoeker had ingediend tegen het besluit van de Commissie van 4 juli 2001 tot stopzetting van de betaling aan verzoeker van de toelage voor een ten laste komend kind ten behoeve van zijn dochter, en nietigverklaring van dat besluit van 4 juli 2001, en anderzijds, vergoeding van de materiële en morele schade.

Beslissing: Het besluit van de Commissie van 4 juli 2001 tot stopzetting per 1 juli 2001 van de betaling van de toelage voor een ten laste komend kind ten behoeve van de meerderjarige dochter van verzoeker, wordt nietig verklaard. Op de vordering tot schadevergoeding hoeft niet te worden beslist voorzover deze strekt tot vergoeding van de schade voortvloeiend uit het feit dat verzoekers dochter niet langer onder het ziekenfonds van de EG valt, en tot compensatie van de fiscale gevolgen van het bestreden besluit. Het beroep tot schadevergoeding wordt voor het overige verworpen. De Commissie wordt veroordeeld tot betaling van twee derde van de kosten van verzoeker, daaronder begrepen de kosten die op het kort geding in deze zaak zijn gevallen.

Samenvatting

*1. Ambtenaren – Beroep – Beroep gericht tegen besluit houdende afwijzing van klacht – Ontvankelijkheid
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*

*2. Ambtenaren – Bezoldiging – Gezinstoelagen – Kindertoelage – Recht op doorbetaling zonder inachtneming van leeftijdsgrens indien kind niet in eigen behoeften kan voorzien – Verplichting van administratie om bijzondere omstandigheden van elk geval te onderzoeken, zonder zich achter een objectief, van tevoren bepaald criterium te kunnen verschuilen
(Ambtenarenstatuut, bijlage VII, art. 2, lid 5)*

*3. Ambtenaren – Statuut – Toepassing – Conclusie van college van hoofden van administratie – Niet-verbindendheid voor tot aanstelling bevoegd gezag
(Ambtenarenstatuut, art. 110, derde alinea)*

1. Een beroep tot nietigverklaring van het besluit houdende afwijzing van de klacht tegen het oorspronkelijke besluit heeft tot gevolg dat bij het Gerecht beroep wordt ingesteld tegen het besluit waardoor verzoeker zich bezwaard acht en waartegen de klacht is ingediend.

(cf punt 24)

Referentie: Gerecht 14 juli 2000, Cwik/Commissie, T-82/99, JurAmbt blz I-A-155 en II-713, punt 23

2. De toelage, bedoeld in artikel 2, lid 5, van bijlage VII bij het Statuut wordt doorbetaald zonder inachtneming van enige leeftijdsgrens, indien het kind gebrekkig is of aan een ernstige ziekte lijdt waardoor het niet in zijn behoeften kan voorzien, en wel zolang die ziekte of dat gebrek duurt. Deze bepaling verleent het bevoegde gezag geen enkele discretionaire bevoegdheid om de betrokken toelage al dan niet toe te kennen, maar verleent hem een gebonden bevoegdheid in die zin dat uit de dwingende bewoordingen ervan blijkt dat het gezag gehouden is de kindertoeslag toe te kennen, zodra blijkt dat aan de voorwaarden van die bepaling is voldaan.

Aangezien de gemeenschapsrechtelijke bepalingen die recht geven op financiële vergoedingen strikt moeten worden uitgelegd, moet in elk individueel geval worden nagegaan of wordt voldaan aan de sociale doelstelling van de betaling van de toelage voor een kind ten laste, waarvan de doorbetaling alleen op grond van artikel 2, lid 5, van bijlage VII bij het Statuut plaatsvindt.

Hieruit volgt dat de betrokken administratie voor de toepassing van deze bepaling in elk individueel geval en rekening houdend met alle omstandigheden van het geval moet bepalen, of er sprake is van een ernstige ziekte of gebrek waardoor het betrokken kind niet in zijn behoeften kan voorzien, zonder zich te kunnen verschuilen achter een objectief vooraf bepaald criterium.

(cf. punten 37-40 en 43)

Referentie: Hof 7 mei 1992, Raad/Brems, C-70/91 P, Jurispr. blz. I-2973, punt 5; Gerecht 30 november 1994, Dornonville/Commissie, T-498/93, JurAmbt. blz. I-A-257 en II-813, punten 31 en 38

3. Een conclusie van het college van hoofden van administratie in het kader van het in artikel 110, derde alinea, van het Statuut voorziene „regelmatig overleg tussen de diensten van de instellingen”, vastgesteld om te komen tot een eenvormige administratieve praktijk bij de uitlegging van een bepaling van het Statuut, bindt het tot aanstelling bevoegd gezag niet ten aanzien van de vaststelling van individuele besluiten waarmee een dergelijke bepaling wordt toegepast.

(cf. punt 42)

Referentie: Gerecht 26 september 1990, Beltrante e.a./Raad, T-49/89, Jurispr. blz. II-493, punt 17; Gerecht 26 september 1990, Mavrakos/Raad, T-49/89, Jurispr. blz. II-509, punt 17